

е) На Квакери, или Треперници, кои-то трепераючи отъ старость-та си, пристрѣваха сѧ, че иматъ откровеніе. Тѣи отфѣрлаха обрады-те церковны и гражданскы; никого не поздравляваха на пѣть-атъ; не сѧ молаха въ церкви-те; и послѣ смѣръть-тѣ не вѣрѣваха нито мъка, нито рай.

с) На Рекеллери, или неподчинени, кои-то искаха, да сѧ сички-те человекѣци равночестни, и да непрекосѣжда единъ другиго нито въ имотъ, нито въ достоинство; отъ кое-то многажди сѧ по-вдигаха вѣрхѣ князовы-те.

з) На Англокалвини, кои-то чѣкаха достоинство-то епископско, рѣкоположеніе-то на священници-те, и кресно-то знаменіе; прѣймаха и гражданскы-те князовы, и даваха на царь-атъ сѣкѣя церковнѣя власть.

Глава 131.

За ересы-те на Сокїніани-те.

Сокїни-те бѣха двамина, и пѣрвый-атъ бѣше Лелій Сокїнъ, родомъ Італіанецъ, кой-то начна да проповѣда ересь-тѣ си, кадѣ хиладо и петстотань и четьридесать и шесто лѣто по Хрїста, въ Італїѣ, и го придади въ Блветїѣ, Галлїѣ, Германїѣ, Велгинїѣ, Бретанїѣ, и найпослѣ въ Полонїѣ. А вторый-атъ бѣше Факстъ Сокинъ, братовчетъ Лелїевъ, кой-то издади ересь-тѣ си въ Краковїѣ, кадѣ хиладо и петстотань и деведесать и четверто лѣто по